

opusdei.org

Pomozimo onima koji nas trebaju

Anna Mestre vodi organizaciju ADAIA, smještenu u Kataloniji u Španjolskoj, koja ženama useljenicama olakšava prilagodbu na nove životne uvjete.

27.04.2009.

Udruženje za pomoć ženama useljenicama ADAIA ili na engleskom *The Association for Assistance to Immigrant Women* započelo je s radom 2001. godine, inicijativom triju žena koje su bile u potpunosti

svjesne poteškoća s kojima su suočene mnoge useljenice koje dolaze živjeti u Lleidu, grad blizu Barcelone. Uočavajući nimalo ugodne, rekli bismo, zastrašujuće izazove s kojima su se susretale useljenice pri pokušaju prilagodbe na nove životne uvjete, osnivačice ADAIA-e odlučile su pokušati pomoći.

Anna Mestre, jedna od osnivačica, objašnjava: "Sve je započelo na našu vlastitu inicijativu, kad smo shvatile da je svakim danom sve veći broj useljenica koje dolaze u našu zemlju kako bi pronašle posao. Mnoge od njih završile su brinući se za našu djecu, roditelje i domove. Sve to rade bez ikakve pripreme ili obuke za takav posao te bez bilo kakve pravne zaštite."

"Najprije smo se javile svećeniku zaduženom za pastoralnu brigu o useljenicima u Lleidi, u crkvi Majke Otkupljenja, kao i nekim javnim

ustanovama. Započeli smo rad u prostoru koji nam je na korištenje ustupila lokalna samouprava. Suradnja civilnih i vjerskih institucija omogućuje nam zbližavanje sa svakom osobom, te prijeko potrebno osluškivanje njihovih potreba. Ono što jedna institucija ne može, može druga. Kad god je to potrebno, rado surađujemo s državnim službama kako bismo pronašli rješenje nekog problema. ADAIA ne posjeduje gotovo ništa, ali kad zatražimo pomoć drugih ljudi, odgovor je uvijek isti - DA.

Od početka je glavni cilj ADAIA-e profesionalna obuka svake useljenice, u skladu s njezinim potrebama. Prvi tečaj održan je u zgradi lokalne samouprave. Tečaj je pohađalo 20 do 25 žena, podijeljenih u skupine, koje su dvaput tjedno dolazile na predavanja. Danas je taj broj porastao te razne tečajeve pohađa od 60 do 100 žena. Anna

objašnjava: "Ljudi koji znaju kako mi djelujemo i oni koji prisustvuju tečajevima prenose svoje dojmove prijateljima." S obzirom na povećani broj polaznika osnivačice su morale potražiti novi, veći prostor. Pomoć su dobile od suradnika Opus Dei koji im je za to iznajmio svoj prostor.

ADAIA također pomaže ženama da nauče čitati i pisati. "Jednom smo pomogli mladoj Arapkinji sa snažnim vjerskim opredjeljenjima i uvjerenjima. Sada me ona zove svojom sestrom. Kao znak velike zahvalnosti za ono što smo učinili za nju, ona sada predaje tečajeve za neškolovane mlade arapske žene, učeći ih pisanju i čitanju. Mi sami to ne bismo mogli."

"Druga lijepa priča je o mladoj ženi kojoj smo našli dom u kojem je mogla i raditi. Jednog dana došla je do nas s molbom da joj pomognemo. Trebala je pripremiti jelo, a nije znala nazive

namirnica na katalonskom jeziku. Zajedno smo sastavile popis namirnica i otišle u trgovinu. Za svaku namirnicu zapisala je naziv na katalonskom da može ubuduće sama kupovati."

Da bismo pomogli ljudima, moramo upoznati njihov život i situaciju u kojoj žive, a to je jedino moguće posjetom njihovim obiteljima, u njihovim domovima. Oni koji u ADAIA-i dobrovoljno rade upoznali su mnoge obitelji. Volonteri dobro primijete treba li obitelji namještaj, hrana, odjeća ili nešto drugo. Anna govori: "Jednom nam je stigla obitelj koja je dobila bon za hranu, ali bon je vrijedio tek od sljedećeg tjedna. Otišli smo u trgovinu s tom mladom ženom i kupili nešto osnovne hrane za taj tjedan."

Žene kojima ADAIA pomaže pripadnice su raznih kultura i vjera. Poštujući vjersko uvjerenje svake

osobe, "za one koje to žele rado predajemo katehetsku nastavu. Djeca majki koje su došle u ADAIA-u i izrazile želju za krštenjem svoje djece, dobila su taj sveti sakrament. "

Anna nam pripovijeda mnoge priče. "Sljedeća priča je žalosna, ali također i divna. Mlada Latinoamerikanka došla je u Lleidu s dvoje male djece, jedno od 2, a drugo od 9 godina. Druga dva djeteta ostala su u zemlji iz koje dolazi. Alex, devetogodišnjak, s dijagnosticiranom leukemijom, morao se podvrgnuti transplantaciji koštane srži. U međuvremenu stigla su i druga dva djeteta. Zbog pomoći Alexu, koji je bio u bolnici, majka se nije mogla brinuti za ostalu svoju djecu. Potražili smo i pronašli obitelj u Barceloni koja je prihvatila skrb o dvogodišnjoj maloj kćeri. Nedugo nakon toga Alex je umro. Ali prije toga, s majčinim dopuštenjem, Alex je kršten te tako primljen u zajedništvo svetih."

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/pomozimo-onima-koji-nas-
trebaju/](https://opusdei.org/hr-hr/article/pomozimo-onima-koji-nas-trebaju/) (24.02.2026.)